

NASUĆ (4) *vb pf*

a *jasne*.

praet 3 sg m nasuł (1). ◇ *con 3 sg m* by nasuł (1). ◇ *3 pl m pers* by nasuli (1). ◇ *part praet act* nasuwszy (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. Sypiąc umieścić gdzie [czego] (3) :

nasuć na co (1): Márdocheufz vbrał fie w żałobę/ popiołu náfuł ná głowę/ płakał we drzwiach głósem. *BielKron* 115.

nasuć w co (2): y kazał flugam iżby nafuli pśfenice w wory ich *HistJóz* C3; *BielKron* 252.

W charakterystycznych połączeniach: nasuć plew, połu, pszenice.

2. Sypiąc zbudować, usypać [co] (1) :

Zwrot: »nasuć groblą« (1): Y pádlá wrožká ná práwą łtronę ná Ieruzálem/ [...] áby náfuł groblą [*ut comportet aggerem*]/ áby budował Káíthellá (álbo wieże). *Leop Ez* 21/22.

Synonimy: 1. namieść, namiotać.

Formacje współrdzenne cf SUĆ.

Cf NASUTY

JR, TK